

Αι. Σολωμός: Δεν υπάρχουν πια φτωχοί. Υπάρχουν θεόφτωχοι

[Κώστας Τραχανάς / Ελλάδα / 14.12.15]

"Το μίσος είναι μισή εκδίκηση" του Αι. Σολωμού
Εκδόσεις Ψυχογιός, 2015, σελ.485

Ανεργία, χαράτσια, περικοπές, πείνα, άστεγοι, αυτοκτονίες, απελπισία, απόγνωση. Αυτοί που κυβερνούν και μας κυβέρνησαν, είναι κωφοί στις κραυγές της κοινωνίας. Είναι κωφοί στις οιμωγές των ταπεινών και καταφρονημένων.

«Οι μεγάλοι χαλάσανε τους δρόμους, παλιώσαμε και παλιώσανε μ' εμάς και οι δρόμοι που πατήσαμε, οι νέοι πρέπει να ανοίξουν καινούργιους...» **Ιωάννα Καρυστιάνη.**

Αναγνώστη του βιβλίου, αφουγκράσου το νέο, που μουγκρίζει στις παρυφές της κοινωνίας και της πολιτείας. Πότε τελικά θα ορθώσεις το ανάστημα, εσύ που τους δίνεις τη ζωή σου;

Οι Ερινύες πρέπει να τους κυνηγούν σε όλη τους τη ζωή... **Τιμωρία,** σε αυτούς που καταδίκασαν τον ελληνικό λαό στην φτώχεια. Οι Αρχαίοι Έλληνες ήξεραν το σχήμα: **ύβρις-άτη-νέμεσις-τίσις.** Πρέπει να αποκατασταθούν οι αδικίες και να πληρώσουν οι θύτες. **Η εκδίκηση** είναι η απονομή δικαιοσύνης, όταν οι θεσμοί που την αποδίδουν, έχουν καταργηθεί...

«Ούτοι συνέχθειν, αλλά συμφιλείν έφυν» (Δεν γεννήθηκα για να συμμερίζομαι το μίσος, αλλά την αγάπη). Τα λόγια της **Αντιγόνης** του Σοφοκλή, προς τον βασιλιά Κρέοντα.

«Αγαπάτε αλλήλους» **Ιησούς Χριστός.**

Τι σχέση έχουν με την Αγάπη, οι ντόπιοι και οι ξένοι πολιτικοί;

Δεν γνωρίζουν ότι το μίσος τους, γεννάει μίσος;

Δεν ξέρουν ότι η απελπισία μπορεί να μετατρέψει ένα αθώο πρόβατο σε αδίστακτο λύκο;

«Το μίσος είναι μισή εκδίκηση». «Η άλλη μισή είναι η πράξη»-

«...Μίσος για όσους κατατρώνε τη σάρκα της χώρας σαν τα σκουλήκια»-

«...**Να αντλήσουμε μίσος από το μίσος τους**»-«...**Το μίσος δεν υποχωρεί στο μίσος**»- «...Είχαν θυμό τα μάτια του. **Διάβασε το μίσος**». **Αιμίλιος Σολωμού**

«Η Ευδοκία, που θα γινόταν Κουφοντίνας» ηρωίδα, της **Ιωάννας Καρυστιάνη,** στο νέο της βιβλίο **«Το φαράγγι».**

Αγαπούμε τη λογοτεχνία που μας φέρνει σε δύσκολη θέση, που μας ενοχλεί, που μας θέτει σημαντικά ερωτήματα. Δεν μας αρέσει η λογοτεχνία που καθησυχάζει, που δίνει απαντήσεις. Λογοτεχνία και απαντήσεις σε ερωτήματα είναι αντίφαση. Η λογοτεχνία είναι η μόνη αξιόπιστη διέξοδος στην πνευματική έρημο των χρόνων, της οικονομικής και πολιτιστικής κρίσης. Η σχέση ανάμεσα σε λογοτεχνία και σε ιστορία μετρά την ίδια τη σχέση, την κίνηση της λογοτεχνίας προς την πραγματική ζωή... «Ο κόσμος δεν χρειάζεται πολλά μυθιστορήματα, ο κόσμος χρειάζεται μυθιστορήματα, που να έχουν λόγος ύπαρξης» έχει πει ο αμερικανός συγγραφέας **Τζόναθαν Σάφραν Φόερ**. Ένα τέτοιο βιβλίο, που θα ενοχλήσει τους ταγούς και πολλούς άλλους, είναι το βιβλίο «**Το μίσος είναι μισή εκδίκηση**» του Κύπριου Αιμίλιου Σολωμού.

Ο Αιμίλιος Σολωμού δείχνει τον δρόμο...

Σφαγή στο Δήλεσι 1870 –Σημερινή οικονομική κατάσταση της χώρας.Αόρατο νήμα συνδέει το τότε με το σήμερα. Τα γεγονότα είναι απόρροια άλλων γεγονότων, το ωστικό τους κύμα φτάνει μέχρι το σήμερα, τα σημάδια τους είναι ακόμη ορατά γύρω μας, μέσα μας... Τα νήματα που συνδέουν το τότε με το σήμερα, τον διαχρονικό ρόλο των πολιτικών, τις πομπές, τις καταχρήσεις τους, αλλά και τις επεμβάσεις των ξένων. Πάντα οι ίδιοι, μεταμφιεσμένοι προβατόσχημοι λύκοι. **Ληστές:** Γιώργος Δράκος, Τάκος Αρβανιτάκης, Χρήστος Αρβανιτάκης, Μήτσος Λαφαζάνης, Κυριάκος Τσακανίκας, Νταβέλης, Ρεντζαίοι...

«**Η πολιτική στην Ελλάδα έχει ληστρικό χαρακτήρα...** Η πολιτική σήμερα, είναι βιομηχανία συγκεκαλλυμένης ληστείας» **Αιμίλιος Σολωμού**

«**Το μίσος είναι μισή εκδίκηση**» σε άλλες συνθήκες και σε μια χώρα που δεν διστάζει να κοιτάει κατάματα το παρελθόν της (και να παίρνει παραδείγματα), όχι μόνο το ηρωικό αλλά και το τραυματικό, θα είχε ενσωματωθεί στα σχολικά βιβλία, για να μάθουν τα παιδιά μας, ποιοί έλληνες πολιτικοί, ποιές γνωστές «οικογένειες» και σε συνεργασία με ποιούς ξένους, έφεραν την φτώχεια και την οικονομική κρίση στην Ελλάδα...

«Οι ληστές ξόφλησαν από τα βουνά και κατέβηκαν στις πόλεις, μπήκαν στο κοινοβούλιο...» **λήσταρχος Νταβέλης**

Μια ιστορία γεμάτη ταπεινώσεις, ταπεινώσεις, ταπεινώσεις. Τίποτα δεν άλλαξε, τίποτα δεν αλλάζει σε αυτή τη χώρα... Αυτός ο τόπος δεν αλλάζει όσα χρόνια και να περάσουν. Είμαστε καταδικασμένοι να ζούμε την ίδια κόλαση, τα ίδια λάθη, το ίδιο μαρτύριο, τις προσβολές των ξένων σαν αμαρτίες...

« **Σκαλίζοντας το παρελθόν κατανοούμε καλύτερα το παρόν**», λέει ο Αιμίλιος Σολωμού.

Το βιβλίο «**Το μίσος είναι μισή εκδίκηση**» αποπνέει μία διάθεση συμφιλίωσης με τη μνήμη, την πολιτική και την ιστορία. Πρόκειται για ένα βαθιά πολιτικό κείμενο μέσα από αλληγορίες, μεταφορές και συμβολισμούς, με επίκεντρο την σημερινή οικονομική και πολιτιστική κρίση. Θέτει όρια ανάμεσα στην τιμωρία και την στυγνή εκδίκηση, στα αίτια και τους ενόχους, στο λαό και τους πολιτικούς, στην ιδεολογία και την σκοπιμότητα, στο ποιος είναι εχθρός, ξένος, ληστής, εσωτερικός, αδελφός, εαυτός, με στόχο ίσως μια κάθαρση, απαλυμένη από μανιχαϊστικές απλουστεύσεις και ανάλογες ισοπεδώσεις καλού-κακού, αποφορτισμένη από εύκολες, πρόσκαιρες επισφαλείς λύσεις.

Παραθέτει συγκλονιστικά δίπολα, ο συγγραφέας: παρελθόν-παρόν, νόμου-μπέσας, βρωμερού-ιερού, ληστών –πολιτικών, ζώης-θανάτου, εκδίκησης-

καθήκοντος, αγάπη-μίσους, Λαυρεωτικών 1893-φούσκες χρηματιστηρίων 1999, Καφενείου «Η Ωραία Ελλάδα»-Σοφοκλέους, πλατεία του μίσους –Πλατεία Ομονοίας,Βούλγαρης(Τζουμπές) - ..., Πασιφικό Σουλιέ- ..., Γ. Σταύρου-..., Α. Συγγρού-..., Α.Βλαστού-..., Σ. Σούτσου-..., Κ. Μαλισιόβα-..., Βρετανία: Πωλείστε τα νησιά σας-...(ΤΟΠΟΘΕΤΕΙΣΤΕ ΔΙΠΛΑ ΣΤΑ ΑΠΟΣΙΩΠΗΤΙΚΑ ΟΠΟΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΝΟΜΙΖΕΤΕ).

Η Καλοδουλεμένη, ευρηματική και ρυθμική γραφή του Αιμίλιου Σολωμού, γεμάτη διακειμενικές αναφορές και παρακωλυτικά τεχνάσματα ,για να προσέξει ο αναγνώστης την έξοχη γλώσσα του, μας απευθύνεται και συνιστά ένα αξιανάγνωστο βιβλίο.

«Το μίσος είναι μισή εκδίκηση» κερδίζει τα στοιχήματα που θέτει και μας προσκαλεί σε πολλαπλές αναγνώσεις και ερμηνείες... Πρόκειται για ένα βιβλίο με πλούσιο στρωματογενές υπέδαφος γεγονότων, ντοκουμέντων και ιδεών. Στο βιβλίο αυτό ακούσαμε μια σπαρακτική αφήγηση, μια φωνή που συνομιλούσε με την Ιστορία και την πολιτική και διαλεγόταν με τα σημερινά προβλήματα της χώρας, με τρόπο συγκινητικό, τραγικό αλλά αισιόδοξο. Ευρηματική αφηγηματική τεχνική, πλούσιο και ζωντανό λεξιλόγιο, που αγγίζει την ποιητική γραφή.

Είμαστε πεπεισμένοι ότι έχουμε να κάνουμε με ένα αληθινά σπουδαίο έλληνα συγγραφέα.

Η συγγραφέας Ι.Καρυσιάνη γράφει: «Οι λαοί δεν πολεμάνε το άδικο μόνον όταν είναι σίγουροι ότι θα νικήσουν, το πολεμάνε, γιατί δεν γίνεται να μην αντισταθούν»

Ο δημοσιογράφος Δ. Ψυχογιός γράφει στην εφημερίδα «Το Βήμα»: «Νόμος της πολιτικής είναι: όταν το Αρματολίκι των Αθηνών αλλάζει χέρια, οι κλεφταρματωλοί ανταμείβουν τα παλικάρια και τις αμαζόνες τους, τους ψυχογιούς τους και τις ψυχοκόρες τους. –Πολέμησε μαζί μας για να πάρεις μέρος στο πλιάτσικο, διδάσκουν τα κόμματα. Άρπαξε να φας και κλέψε να' χεις...»

Ο μεγάλος Γάλλος συγγραφέας Αλμπέρτ Καμύ έλεγε: «Εκείνο που μαθαίνουμε σε καιρό λοιμού (κρίσης) είναι πως οι άνθρωποι έχουν περισσότερα στοιχεία αξιοθαύμαστα παρά αξιοκατάκριτα» .

Ο αμερικάνος ποιητής, πεζογράφος και ζωγράφος Ε. Ε. Κάμμινγκς σε ένα «θραύσμα» σπάνιας ευστοχίας έλεγε : «Πολιτικός είναι ένας πισινός που πάνω του/ ο καθένας έχει καθίσει εκτός από άνθρωπο».....

Χαλί Γκιμπράν, Άραβας ποιητής «Το έθνος να λυπάστε αν φορέι ένδυμα που δεν το ύφανε. Ψωμί αν τρώει, αλλά όχι από τη σοδειά του.

Κρασί αν πίνει, αλλά όχι από το πατητήρι του.

Το έθνος να λυπάστε που δεν υψώνει τη φωνή παρά μονάχα στην πομπή της κηδείας.

Που δε συμφιλιώνεται παρά μονάχα μες στα ερείπιά του.

Που δεν επαναστατεί παρά μονάχα σα βρεθεί ο λαιμός του ανάμεσα στο σπαθί και την πέτρα.

Το έθνος να λυπάστε που έχει αλεπού για πολιτικό, απατεώνα για φιλόσοφο, μπαλώματα και απομιμήσεις είναι η τέχνη του.

Το έθνος να λυπάστε που έχει σοφούς από χρόνια βουβαμένους».

Ο Ηρόδοτος έλεγε: «Η πιο βαριά πίκρα για τον άνθρωπο είναι να ξέρει πολλά και να μην μπορεί να κάνει τίποτα...».

Ο μεγάλος Ήπειρώτης συγγραφέας, Δημήτρης Χατζής ,στο «Διπλό βιβλίο» γράφει: «Γιατί ρωμαίικο, Κώστα, θα το μάθεις κάποτε, δεν είναι τόπος, δεν είναι κόσμος, εργασία, ξυλάδικα, τίμιες δουλειές που θέλεις εσύ-είναι **καημός μονάχα. Στο ρωμαίικο δεν γίνεται τίποτα. Να κλέψουν μόνο....».**

Πρόκειται για Αριστούργημα.

Ο Αιμίλιος Σολωμού γεννήθηκε το 1971. Σπούδασε Ιστορία και Αρχαιολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Δημοσιογραφία σε σχολή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Εργάστηκε ως δημοσιογράφος σε πρωινή καθημερινή εφημερίδα και σήμερα είναι εκπαιδευτικός στη Μέση Εκπαίδευση. Άλλα έργα του είναι: «Το σκιάχτρο», «Όσπερ στρουθίον, τάχος επέτασας», «Ένα τσεκούρι στα χέρια σου» (Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος της Κύπρου) και «Ημερολόγιο μιας απιστίας» Βραβείο Λογοτεχνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης .